

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес освіти (Україна)
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Університет Гренландії (Гренландія)
«1 грудня 1918 р» Університет Альба Юлія (Румунія)
Вільнюський університет прикладних наук (Литва)
Сучавський університет імені Штефана Марє (Румунія)
Університет прикладних наук (Австрія)
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)
Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)
Львівській державний університет фізичної культури імені Івана Боберського (Україна)
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького (Україна)
Сумський державний аграрний університет (Україна)

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

06 листопада 2025 року

**Co-funded by
the European Union**

Полтава
2025

4	Реагування на зміни попиту та ринкових умов	Моніторинг ринку та корекція процесів у режимі реального часу	Підвищення швидкості управлінських рішень, зменшення ризиків дисбалансу запасів, забезпечення гнучкості логістичних процесів [3]
---	---	---	--

Комплексне застосування ІКТ сприяє не лише підвищенню операційної ефективності, а й розвитку адаптивних та стійких логістичних систем. Використання цифрових рішень дозволяє оптимізувати управління транспортними потоками, раціонально розподіляти складські ресурси, автоматизувати планування та контроль виконання замовлень, а також оперативно реагувати на зміни попиту та ринкових умов. Це забезпечує інтеграцію економічної, соціальної та екологічної ефективності в діяльність підприємства, що є ключовим чинником довгострокової конкурентоспроможності.

Окрім традиційних переваг, впровадження ІКТ стимулює інноваційний розвиток підприємств, дозволяючи їм швидко адаптуватися до нових технологічних трендів та конкурентного середовища. Водночас цифрові системи створюють умови для формування нових бізнес-моделей, включаючи послуги з інтегрованого управління ланцюгами постачання для партнерів та клієнтів. Це сприяє не лише внутрішній оптимізації, а й підвищенню довіри та лояльності на ринку, що є важливим фактором довгострокового успіху.

Таким чином, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у логістиці є стратегічним інструментом підвищення ефективності управління логістичними потоками та реалізації цілей сталого розвитку. Вони забезпечують комплексне управління матеріальними ресурсами, мінімізують ризики дисбалансу запасів, оптимізують використання транспортних і складських потужностей та сприяють формуванню конкурентних переваг підприємства.

Список використаних джерел

1. Крикавський Є. В., Похильченко О. А., Фертч М. Логістика та управління ланцюгами поставок. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2019. 848 с.
2. Петренко О. І. Інформаційні технології в управлінні ланцюгами постачання. Київ: Кондор, 2020. 200 с.
3. Гаврилук О. П., Левченко С. В. Логістика і цифрові технології: навчальний посібник. Київ: КНЕУ, 2021. 180 с.

УДК 338.32

Нетяга В.О., магістр; Кудінова А.О., к.е.н., доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ПІДВИЩЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ШЛЯХОМ СТВОРЕННЯ AGILE-КОМАНДИ

Інновації в корпоративному середовищі – це процес балансування. З одного боку, у підприємства є структуровані процеси, встановлені ієрархії та вимоги до дотримання нормативних вимог, які забезпечують безперебійну роботу компанії, а з іншого боку, є необхідність експериментувати, швидко адаптуватися та йти на прораховані ризики, щоб залишатися попереду на швидкозмінному ринку. Для того, щоб сприяти швидкості та гнучкості стартапу в рамках великої організації, доцільним є створення гнучкої команди інновацій – групи, призначеної для розумної роботи, швидкої адаптації та досягнення результатів без корпоративної бюрократії. Ці команди не просто виконують проекти; вони запускають трансформацію, показуючи, що можливо, коли розширюються традиційні межі. Народившись у контексті розробки програмного забезпечення, зараз agile-методи задіяні до майже будь-якого типу проектів у різних сферах діяльності, допомагаючи багатьом

командам боротися з непередбачуваністю в рамках проєкту шляхом поступових ітераційних циклів [1].

Основа Agile-команди – це люди, що шукають інновації для бізнес-моделі, тож команда Agile, що працює в сфері інновацій, – це не просто дотримання методології, а й прийняття певного способу мислення [2]. Ось що їх відрізняє:

1) Міжфункціональна експертиза: ці команди поєднують різні набори навичок – дизайн, інженерію, управління продуктами тощо, щоб вони могли керувати всім процесом інновацій від початку до кінця.

2) Розширене прийняття рішень: членам команди довіряють приймати рішення у своїй сфері, що зменшує затримки, спричинені нескінченними погодженнями.

3) Зосередженість на результатах: вони вимірюють успіх не за діяльністю, а за відчутними результатами, такими як підтверджений MVP або дієві відгуки користувачів.

4) Адаптивність: вони процвітають у неоднозначності та почуваються комфортно, повторюючи ідеї під час навчання.

5) Корпоративний поворот: адаптація гнучкості до фреймворку.

Хоча стартапи можуть повністю використовувати гнучкі методи без обмежень, корпорації стикаються з унікальними викликами: ієрархіями, попередньо визначеними процесами та управлінням ризиками. Адаптація гнучкості до корпоративного середовища означає балансування автономії та узгодженості.

Після того, як команда Agile-інновацій сформована, наступним кроком є забезпечення належної основи для процвітання, що включає впровадження процесів, що підтримують гнучкість, впровадження інструментів, що оптимізують співпрацю, та створення середовища, де заохочуються експерименти. Технології є ключовим фактором для гнучких команд, тому правильні інструменти можуть зменшити тертя та забезпечити злагодженість дій усіх. Командам Agile потрібна автономія, але їм також потрібен напрямок, тому доцільно встановлювати межі, які дозволять їм зосередитися, не придушуючи креативність.

Постійне вдосконалення – це основа спритності, тому зворотній зв'язок має надходити в кількох напрямках: у команді, від зацікавлених сторін, від кінцевих користувачів. Потрібно дотримуватися циклу «створити-виміряти-навчитися», щоб швидко виконувати ітерації та приймати рішення на основі даних.

Гнучкі команди процвітають завдяки автономії, але в корпоративному середовищі вони не можуть існувати у вакуумі. Вони повинні балансувати між свободою експериментувати та необхідністю узгоджуватися з ширшими цілями організації, підтримувати відповідність вимогам та орієнтуватися у внутрішній ієрархії. Ключ у тому, щоб знайти золоту середину, де спритність та структура співіснують.

Гнучкі команди доводять, що інновації не обов'язково повинні відбуватися на шкоду структурі. Завдяки правильному поєднанню принципів, процесів та інструментів вони можуть процвітати навіть у найскладніших організаціях. Все починається зі створення команди, яка має навички та мислення для прийняття змін, а потім надає їй інструменти та автономію для швидкої реакції. Далі йдеться про баланс між свободою та наглядом, створення культури, де заохочуються експерименти, та забезпечення відповідності загальній картині.

Список використаних джерел

1. Кіндрат О. В., Дутка Г. І. Agile-методи для ефективно та продуктивно імплементції ІТ-продукту. *Scientific notes of Lviv University of Business and Law*, 2021, 28. С. 149-157.

2. Кравченко М. О., Малишевська А. О. Особливості створення AGILE-команд для підвищення інноваційної активності промислових підприємств України. *Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи*, 2020. С. 176-177.

3. Ігнатко М. І. Управління інноваційним розвитком агросектору в умовах цифрової економіки через призму Agile-підходів. *Bulletin of Sumy National Agrarian University*, 2024, 3 (99). С. 5-9.